

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120389210
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120389210.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu: DAKNA Námestovo, družstvo, so sídlom Kliňanská cesta 970, 029 01 Námestovo, IČO: 36 005 762, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom V. XXX/XX, XXX XX N., proti žalovanému: PETI-mont s.r.o., so sídlom Mútne 681, 029 63 Mútne, IČO: 46 899 928, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Michalom Murinom, advokátom, so sídlom N. F. XXX, XXX XX N., v konaní o zaplatenie 4.352,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Cb/8/2021-77 zo dňa 10. augusta 2022

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 7Cb/8/2021-77 zo dňa 10. augusta 2022 v napadnutom výroku I/ o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.896,40 Eur s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 559,20 Eur od 25.09.2019 do 12.10.2020, zo sumy 948,20 Eur od 16.10.2019 do 05.11.2020, zo sumy 948,20 Eur od 19.11.2019 do 05.11.2020, zo sumy 948,20 Eur od 20.12.2019 a zo sumy 948,20 Eur od 01.01.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v závislom výroku III/, podľa ktorého žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, ktorých výška bude vyčíslená v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

Odvolanie žalovaného odoslané dňa 20.10.2022 proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Cb/8/2021-77 zo dňa 10. augusta 2022 vo výroku II/, ktorým vo zvyšnej časti bolo konanie zastavené, o d m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I/ rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.896,40 Eur s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 559,20 Eur od 25.09.2019 do 12.10.2020, zo sumy 948,20 Eur od 16.10.2019 do 05.11.2020, zo sumy 948,20 Eur od 19.11.2019 do 05.11.2020, zo sumy 948,20 Eur od 20.12.2019 a zo sumy 948,20 Eur od 01.01.2020 do zaplatenia, do troch dní o právoplatnosti rozsudku. Výrokom II/ vo zvyšnej časti konanie zastavil. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výrokom III/ tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, ktorých výška bude vyčíslená v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorú odôvodnil tým, že ako prenajímateľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 10. 12. 2018, predmetom ktorej sú nebytové priestory špecifikované v čl. I. „Predmet zmluvy“ v znení dodatku zo dňa 29. 6. 2019, ktorým došlo k zmene predmetu nájmu a výške nájomného. Zmluva o nájme nebytových priestorov bola uzatvorená na dobu určitú od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2019. Žalovaný

sa zaviazal platiť nájomné a zároveň sa zaviazal platiť náklady za spotrebovanú elektrickú energiu. Žalovaný platil nájomné a náklady za elektrickú energiu na základe žalobcom vystavených faktúr riadne až do mesiaca august 2019. Z faktúry č. 110190268 na sumu 1159,20 Eur, splatnej dňa 14. 9. 2019 žalovaný zaplatil žalobcovi len 600 Eur dňa 24. 9. 2019 a doteraz nezaplatil zostatok 559,20 Eur. Žalovaný vôbec nezaplatil žalobcovi faktúru č. 110190302 na sumu 948 Eur, splatnú dňa 15. 10. 2019, faktúru č. 110190341 na sumu 948,20 Eur, splatnú dňa 18. 11. 2019, faktúru č. 110190370 na sumu 948,20 Eur, splatnú dňa 19. 12. 2019 a faktúru č. 110190385 na sumu 948,20 Eur, splatnú dňa 31. 12. 2019. Žalobca si preto voči žalovanému uplatnil zaplatenie uvedených faktúr.

3. Okresný súd poukázal na to, že žalobca podaním zo dňa 11. 7. 2022 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 2455,60 Eur z dôvodu, že počas konania žalovaný dňa 6. 11. 2020 žalobcovi zaplatil faktúru č. 110190302 vo výške 948,20 Eur, faktúru č. 110190341 vo výške 948,20 Eur a dňa 13. 10. 2020 doplatok faktúry č. 110190268 vo výške 559,20 Eur. V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť, okresný súd konanie zastavil, v súlade s ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4. Okresný súd uviedol, že žalobca po čiastočnom späťvzátí žaloby zotrval na žalobe v časti o zaplatenie 1896,40 Eur s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 559,20 Eur od 25. 9. 2019 do 12. 10. 2020, zo sumy 948,20 Eur od 16. 10. 2019 do 5. 11. 2020, zo sumy 948,20 Eur od 19. 11. 2019 do 5. 11. 2020, zo sumy 948,20 Eur od 20. 12. 2019 a zo sumy 948,20 Eur od 1. 1. 2020 do zaplatenia.

5. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením listinných dôkazov, z neho zistený skutkový stav, ktorý posúdil za aplikácie ustanovenia § 3 ods. 1, 3 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 116/12990 Zb.“), § 261 ods. 1, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z. a dospel k záveru, že žaloba v časti, na ktorej žalobca po čiastočnom späťvzátí žaloby zotrval, je dôvodná.

6. Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že žalobca sa po čiastočnom späťvzátí žaloby voči žalovanému domáhal zaplatenia 1.896,40 Eur s príslušenstvom titulom nájomného za mesiace november a december 2019, ktoré žalovanému vyúčtoval faktúrou č. 110190370 na sumu 948,20 Eur s dátumom splatnosti 19.12.2019 a faktúrou č. 110190385 na sumu 948,20 Eur s dátumom splatnosti 31.12.2019.

7. Okresný súd konštatoval, že medzi sporovými stranami nebolo sporné, že dňa 10.12.2018 bola medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom uzavretá Zmluva o nájme nebytových priestorov, na základe ktorej žalobca prenechal žalovanému do užívania nebytové priestory - skladové priestory vo výmere 504,26 m², voľná plocha vo výmere 1 267,50 m², parcela číslo 2100, k. ú. Y. M. na dobu odo dňa 01.01.2019 do 31.12.2019. Z dodatku k Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 29.06.2019 okresný súd zistil, že žalobca prenechal s účinnosťou odo dňa 01.07.2019 žalovanému do užívania nebytové priestory - skladové priestory vo výmere 504,26 m², voľná plocha vo výmere 1.367,50 m², parcelné číslo 2100, k. ú. Y. M. a žalovaný sa zaviazal platiť nájomné vo výške 790,17 Eur (bez DPH) mesačne, splatné 14 dní od doručenia faktúry na účet prenajímateľa.

8. Okresný súd poukázal na obranu žalovaného proti žalobe spočívajúcu v tom, že si uplatňuje 25% zľavu z nájomného za mesiac november 2019, pretože v tom čase nebol predmet nájmu spôsobilý na dohodnuté užívanie. Podľa žalovaného boli prenajaté priestory nebezpečné, boli narušené staticky aj technicky, boli v dezolátnom stave. Čo sa týka nájomného za mesiac december 2019 žalovaný tvrdil, že dňa 30.10.2019 žalobcovi doručil výpoveď nájomnej zmluvy a výpovedná lehota v zmysle čl. VI. bod 2. zmluvy uplynula dňa 30.11.2019.

9. Okresný súd uviedol, že žalobca poprel tvrdenie žalovaného, že predmet nájmu mal vady, pre ktoré nebol spôsobilý na dohodnuté užívanie. Poukázal na to, že v júni 2019 sporové strany uzavreli dodatok k nájomnej zmluve, čo je v rozpore s tvrdením žalovaného, že predmet nájmu nebol v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie a tiež na to, že podľa čl. II. bod 2. zmluvy o nájme bol žalovaný ako nájomca oprávnený vykonať sám úpravy predmetu nájmu tak, aby bol spôsobilý na dohodnuté užívanie.

10. Podľa výsledkov dokazovania okresný súd zistil, že obrana žalovaného proti žalobe je nedôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 30.10.2019 žalovaný doručil žalobcovi výpoveď z nájomnej

zmluvy. Žalovaný tvrdil, že v zmysle čl. VI bod 2. zmluvy o nájme je výpovedná lehota jeden mesiac od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po doručení výpovede. Žalobca s tým nesúhlasil a tvrdil, že výpovedná lehota v zmysle zmluvy sú dva mesiace, a teda nájomný vzťah skončil až dňa 31.12.2019.

11. Okresný súd z čl.VI. nájomnej zmluvy zistil, že výpovedná lehota je jeden mesiac, ktorá začne plynúť od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po doručení výpovede, sa vzťahuje len na výpoveď zmluvy, ktorú podal prenajímateľ (čo vyplýva z formulácie v úvodnej časti ustanovenia „prenajímateľ môže túto zmluvu predovšetkým vypovedať, ak...“). Výpovedná lehota pre prípad výpovede zo strany nájomcu sú dva mesiace, čo vyplýva z čl. VI. bod 3. nájomnej zmluvy, kde je uvedené, že nájomca môže vypovedať zmluvu bez udania dôvodu, a to v lehote dva mesiace od doručenia písomnej výpovede.

12. Okresný súd dospel k záveru, že platnosť nájomnej zmluvy skončila dňa 31.12.2019, a to uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty po doručení výpovede žalovaného. Žalovaný nepreukázal, že by platnosť nájomnej zmluvy skončila skôr, než ku dňu 31.12.2019, a preto je povinný zaplatiť nájomné do skončenia doby nájmu.

13. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že v mesiaci november 2019 nebol predmet nájmu spôsobilý na dohodnuté užívanie, pretože mal narušenú statiku a bol v dezolátnom stave, tak toto tvrdenie sa tiež nepreukázalo. Na preukázanie tohto tvrdenia žalovaný predložil fotografie, z ktorých však nebolo zrejmé aké konkrétne vady, ktoré robia predmet nájmu nespôsobilým na dohodnuté užívanie nebytové priestory majú, a tiež z nich nebolo zrejmé, kedy boli tieto fotografické snímky vyhotovené.

14. Ďalším dôkazom, ktorý okresný súd vykonal na základe návrhu žalovaného bol jeho výsluch, kde žalovaný uviedol, že cez leto 2019 začala v prenajatých priestoroch opadávať omietka, zrútila sa jedna stena a kvôli tomu bol uzavretý dodatok k zmluve. Toto tvrdenie žalovaného okresný súd považoval za nelogické, pretože dodatkom k Zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 29.06.2019 bola zmluva o nájme zmenená v časti predmetu nájmu, kde zmluvné strany dohodli zväčšenie predmetu nájmu - voľnej plochy, ktorú žalobca prenajal žalovanému, a tiež v tomto dodatku dohodli navýšenie nájomného. V dodatku sa neuvádza nič o tom, že by predmet nájmu mal nejaké vady - naopak, zmluvné strany ešte dohodli zvýšenie nájomného, čo vylučuje, že by mal predmet nájmu vady, pretože v takom prípade by skôr bolo na mieste, aby si dohodli zníženie nájomného. Pokiaľ žalovaný v rámci svojho výsluchu tvrdil, že už na prelome októbra a novembra 2019 vyzýval žalobcu na prevzatie prenajatých priestorov a ten si na ich prevzatie našiel čas až o štyri týždne po tom, ako ho žalovaný vyzval, tak toto tvrdenie okresný súd nepovažoval za vierohodné, pretože žalovaný dňa 30.10.2019 doručil žalobcovi výpoveď a tvrdil, že výpovedná lehota skončí v zmysle čl. VI. bod 2. zmluvy o nájme dňa 30.11.2019, tak žalovaný potom nemal dôvod, aby už na prelome októbra a novembra 2019 vyzýval žalobcu na prevzatie prenajatých priestorov a dokonca mu ich odovzdal ešte pred (údajným) skončením doby nájmu. Žalobca tvrdenie žalovaného o odovzdaní predmetu nájmu v mesiaci november 2019 poprel a tvrdil, že predmet nájmu bol síce žalovaným odovzdaný, ale až v roku 2020.

15. Okresný súd konštatoval, že výsluchom žalovaného sa nepodarilo preukázať jeho tvrdenie o tom, že predmet nájmu žalobcovi odovzdal už v mesiaci november 2019. Iný dôkaz na preukázanie tohto svojho tvrdenia žalovaný nenavrhol.

16. Keďže obrana žalovaného proti žalobe sa nepreukázala, okresný súd ho zaviazal, aby žalobcovi zaplatil nájomné za mesiac november a december 2019 spolu s úrokom z omeškania 8% ročne počítaným odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, vystavených žalobcom na nájomné za jednotlivé mesiace (vrátane faktúr, ktoré žalovaný zaplatil počas konania, kde žalobca následne zobral čiastočne žalobu späť).

17. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech a tiež podľa § 256 ods. 2 CSP, pretože žalovaný oneskorenou úhradou nájomného počas konania spôsobil, že žalobca musel žalobu čiastočne zobrať späť, čím procesne zavinil zastavenie konania.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Žalovaný poukázal na to, že rozsudok súdu prvého stupňa bol doručený 06.10.2022. Od prvého úkonu bol žalovaný zastúpený advokátom a každé doručovanie sa zaslalo elektronicky. Rozsudok ale nebol zaslaný do elektronickej schránky advokáta,

ale do inej schránky verejnej správy, v ktorej súvislosti poukázal na to, že v zmysle judikatúry rozhodnutie musí byť doručené advokátovi bez ohľadu na to, či sa o ňom dozvie alebo nie, teda do elektronickej schránky advokáta, aby bolo účinné (uznesenie NS SR sp. zn. 9Cdo/124/2021). Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Bolo nepochybné, že žalovaný predmetné priestory nájmu užíval dlhší čas, ale minimálne už 5 rokov žalovaný hľadal iné priestory, ktoré by boli vyhovujúce nielen pre jeho činnosť, ale aj pre lepšie pracovné nasadenie. Keďže priestory na pílenie dreva nebolo jednoduché nájsť, bol nútený zostať v predmetných priestoroch do roku 2020, kedy sa z priestorov vystaňoval. Považoval za nie správnu domnienku žalobcu, že priestory boli v poriadku a v júni 2019 sa podpísal dodatok. Priestory nájmu boli dlhodobo bez akejkoľvek údržby a boli nielenže nevyhovujúce na pracovnú činnosť, ale i zdraviu nebezpečné. Považoval za nesprávnu úvahu okresného súdu, ak spochybňuje zľavu z nájomného, ktorá bola doručená za trvania záväzku, že je nedôvodná pre podpísanie dodatku. Podotkol, že žalobca výzvu na zľavu nájomného nepoprel. Vo vzťahu k výpovednej lehote poukázal na to, že zmluvu o nájme pripravoval žalobca, ktorý sám uviedol text, že výpovedná lehota je jeden mesiac, začína plynúť od prvého dňa nasledujúceho mesiaca po doručení výpovede, ktorá veta je uvedená v čl.VI., obsahom ktorého je skončenie a zánik nájmu. Nikde nie je uvedené, že uvedená veta o mesačnej výpovedi sa vzťahuje len na prenajímateľa. To, že v zmluve je uvedené aj to, že nájomca môže vypovedať zmluvu bez udania dôvodu, a to v lehote dva mesiace od doručenia písomnej výpovede, nemá vplyv na to, že nájomca môže vypovedať zmluvu aj v mesačnej výpovednej dobe. Zmluvu vyhotovoval žalobca. Má za to, že výklad právneho úkonu sa má interpretovať na ľarchu toho, kto taký pojem prvýkrát použil. Podľa žalovaného nemohla byť vystavená faktúra za mesiac december 2019, pretože už záväzkový vzťah neexistoval a faktúra za mesiac november zanikla započítaním z dôvodu uplatnenej zľavy z nájomného. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu (č. I. 103 spisu). Žalobca odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné a popieral existenciu ním vymedzených odvolacích dôvodov. Navrhol odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s priznaním práva na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobca sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie, ako aj odôvodnením v odseku 8., v ktorom sa okresný súd podrobne vypořádaval s procesnou obranou žalovaného. K žalovaným tvrdenému skončeniu nájmu uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil dobu výpovednej lehoty žalovaného ako nájomcu z nájomnej zmluvy zo dňa 10.12.2018 v znení dodatku zo dňa 29.06.2019. Poukázal aj na skutočnosť, že Výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 28.10.2019, na ktorú sa žalovaný odvoláva a ktorú pripojil až k odvolaniu nie je kvalifikovanou výpoveďou podľa § 9 ods. 3 zákona č. 116/1990 Zb.. Žalobca uviedol, že žalovanému zaslal vyjadrenie k výpovedi listom zo dňa 05.11.2019, ktorý pripojil, z ktorého vyplýva posúdenie lehoty skončenia nájmu, a to ku dňu 31.12.2019, teda zhodne s dobou nájmu dojednanej v nájomnej zmluve. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 12 zákona č. 116/1990 Zb., z ktorého vyplýva, že si strany môžu dojednať výpovednú lehotu v nájomnej zmluve rôzne aj pre jednotlivý dôvod výpovede, resp. aj inú lehotu pre prenajímateľa a inú pre nájomcu. Okresný súd správne posúdil výpovednú lehotu a dobu skončenia nájmu k 31.12.2019, teda k dátumu kedy mal nájom skončiť aj podľa nájomnej zmluvy. Výpoveď z nájmu pripojenú žalovaným k odvolaniu nie je možné posúdiť ako kvalifikovanú výpoveď z nájmu pre absenciu nepreukázania výpovedného dôvodu. Túto výpoveď je tak možné posúdiť len ako výpoveď bez uvedenia dôvodu, kde je dojednaná dvojmesačná výpovedná lehota. Podľa žalobcu žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie neprodukoval žiaden dôkaz na svoje tvrdenia týkajúce sa zľavy z nájomného. Jediný dôkaz, ktorý predložil, sú fotografie pripojené k odporu proti platobnému rozkazu v upomínacom konaní, z ktorých však nič nevyplýva, a to najmä vo vzťahu k neskorším vyjadreniam žalovaného na pojednávaní dňa 10.08.2022, týkajúcim sa údajnej nespôsobilosti predmetu nájmu k dohodnutému účelu nájmu. Žalovaný neprodukoval žiaden dôkaz na uplatnenú zľavu z nájmu a najmä nepreukázal základnú podmienku pre uplatnenie zľavy z nájmu ani podľa § 8 zákona č. 116/90 Zb. ani ustanovenia § 675 Občianskeho zákonníka. Tiež poukázal na to, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie týkajúce sa jeho procesnej obrany, v ktorej súvislosti poukázal na ustanovenie § 366 CSP, a preto navrhol, aby odvolací súd na žalovaným pripojené listiny k odvolaniu neprihliadal.

20. Postupom okresného súdu a to podaním zo dňa 20.12.2022 bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadríť (doručenka na č.I. 109 spisu), ktorú možnosť žalovaný v okresnom súdom v určenej lehote a ani k momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalovaného podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I/ a v závislom výroku III/ potvrdený, ako vecne správne rozhodnutie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP. Odvolanie žalovaného odoslané dňa 20.10.2022 proti výroku II/ napadnutého rozsudku odmietol podľa ust. § 386 písm. b) CSP, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/13/2023-115 zo dňa 07.06.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 20.06.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline za akceptovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ustanovením § 387 ods. 1 CSP.

23. Podľa ustanovenia § 379 v spojení s § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

24. Za viazanosti vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami krajský súd v odvolacom konaní mohol posudzovať napadnutý rozsudok okresného súdu len v rozsahu a medziach zadefinovaných odvolacích dôvodov obsiahnutých v písomne podanom odvolaní žalovaného (č.l. 84 spisu). Pokiaľ žalovaný nevykvalifikoval iné odvolacie dôvody než len tie, ktoré boli obsiahnuté v ním včas podanom odvolaní, tak následne potom ani krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania nemohol posudzovať rozsudok okresného súdu a v ňom obsiahnuté závery, ak sa tieto nestali predmetom odvolania žalovaného. Ak sú súdom prvej inštancie prijaté závery, ktoré odvolateľ v podanom odvolaní nerozporuje, tak zákonite tieto bez ďalšieho sa nemôžu stať ani predmetom vyhodnocovania odvolacím súdom, pretože k tomu, ako uviedol krajský súd, už nie je zákonný priestor, ak v zmysle ustanovenia § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný a súčasne sa nejedná o žiadnu z právnych situácií vyjadrených pod písmenom a), b), c) ustanovenia § 379 CSP.

25. Dodáva odvolací súd, že rozsah odvolacích dôvodov žalovaného obsiahnutý v písomne podanom odvolaní mohol byť posudzovaný len v rovine tých tvrdení a dôkazov, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie vo väzbe na dôvody a rozsah obrany žalovaného v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 383 CSP za stavu zistenia, že nebol dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania, ak z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.08.2022 (č.l. 72-75 spisu) vyplývalo, že „Zástupcovia strán uviedli, že nemajú návrhy na ďalšie dôkazy“.

26. Pokiaľ aj žalovaný k podanému odvolaniu doložil listinné dôkazy, a to Žiadosť o zľavu z nájomného datovanú 19.12.2019, Výpoveď zmluvy o nájme nebytových priestorov datovanú 28.10.2019 (č.l. 86 - 88 spisu), tak vo vzťahu k týmto doloženým dôkazom žalovaný v podanom odvolaní netvrdil žiaden dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 366 CSP, pre ktorý by na tieto doložené dôkazy bolo potrebné v odvolacom konaní prihliadať. Uvádza krajský súd, že Civilný sporový poriadok upravuje v ustanovení § 154 tzv. zákonnú koncentráciu konania, v zmysle ktorej sa prostriedky procesného útoku a procesnej obrany môžu uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Ak žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie uviedol skutkové tvrdenia týkajúce sa uplatnenia zľavy na nájomnom a o doručení výpovedí nájmovej zmluvy, tak bol povinný pred ukončením dokazovania tieto skutkové tvrdenia preukázať, k čomu z jeho strany nedošlo. Odvolací súd uvádza, že pri posúdení toho, či konkrétny dôkaz ako prostriedok procesnej obrany mohol alebo nemohol byť uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie sa vychádza z objektívneho hodnotenia, či tento dôkaz objektívne mohol byť sporovou stranou predložený. Ako vyplýva z § 366 CSP za novoty v odvolacom konaní sa považujú iba také prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a pritom sa týkajú buď procesných podmienok obsadenia súdu, väd, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v

konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný k podanému odvolaniu len doložil vyššie uvedené listiny, avšak netvrdil žiaden z dôvodov, prečo tieto listiny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V danej veci bolo potrebné prihliadnuť k tomu, že žalovaný už v odpore voči platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní tvrdil, že požiadal žalovaného o zľavu z nájomného vo výške 25%, ako aj, že zaslal dňa 28.10.2019 výpoveď, avšak, tieto tvrdenia nepodložil dôkazmi, a to ani následne v konaní pred súdom prvej inštancie, t.j. k momentu vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania v danej veci podľa Zápisnice pojednávania zo dňa 10.08.2022. Medzi stranami síce nebolo sporné, že žalovaný doručil žalobcovi výpoveď dňa 30.10.2019 z nájomnej zmluvy, avšak obsah tejto písomnej výpovede a jej dôvody žalovaný netvrdil a ani nepreukázal. Z vyššie popísaného zistenia preto odvolací súd dôkazy doručené žalovaným až v priebehu odvolacieho konania, teda po ukončení dokazovania a po rozhodnutí súdom prvej inštancie posúdil ako také prostriedky procesnej obrany, ktoré mohli byť uplatnené pred ukončením dokazovania a ktoré teda predstavujú novoty v odvolacom konaní. Z uvedených dôvodov preto k predmetným listinám a ich obsahu odvolací súd nemohol prihliadnuť. Zvýrazňuje odvolací súd, že rozsah obrany žalovaného vyjadrený v podanom odvolaní preto posudzoval za viazanosti skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 383 CSP.

27. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného bolo posúdiť, či okresný súd správne rozhodol, ak žalobe žalobcu po čiastočnom späťvzati vyhovel. Podstatou odvolania žalovaného bola námietka, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

28. Úvodom krajský súd poukazuje na to, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými okresným súdom v napadnutom rozsudku. Práve na základe aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vo vyvolanom odvolacom konaní nie je potrebné ani žiadúce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové a právne závery okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, ale je postačujúce na ne len odkázať. Rovnako podľa krajského súdu vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je žiadúce, aby sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal len s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Vzhľadom k rozsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolacím dôvodom žalovaného krajský súd konštatuje, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami sporových strán, ktoré boli prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie, vykonané dôkazy posúdil a vyjadril svoje závery. Odvolací súd uvádza, že ak sa stotožňuje so závermi vyjadrenými v rozsudku okresného súdu a odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, potom stačí, ak sa vyjadrí len k odvolacím námietkam žalovaného, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu v podstate v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Uvedený postup krajského súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08.10.2009 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/180/2005 a uznesením NS SR sp. zn. 8Cdo/190/2016 zo dňa 20.12.2017.

29. Len k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného, ktoré boli vyjadrené v ním podanom odvolaní krajský súd uvádza nasledovné.

30. K námietke v procesnej rovine, že rozsudok okresného súdu bol právnomu zástupcovi žalovaného doručený dňa 06.10.2022, avšak nebol zaslaný do elektronickej schránky advokáta, ale do inej verejnej schránky, krajský súd poukazuje na obsah doručky nachádzajúcej sa na č.l. 83 spisu, z ktorej vyplýva: Uplynutie úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia k „7Cb/8/2021- Rozsudok č.l.77“; Prijaté súdom: 6.10.2022 6:00:01; Spisová značka: 7Cb/8/2021; Súd: Okresný súd Námestovo; Adresát JUDr. V. V.; Doručovacia adresa: N. F. XXX, XXX XX N., B. republika; W. správy: 7Cb/8/2021- Rozsudok č.l. 77; Spôsob doručenia: Úradný list - fikcia- úradná zásielka; Dátum a čas odoslania: 20.9.2022 13:05:40. V časti Podrobné informácie sú uvedené údaje, a to Odosielateľ: ico://sk/42061385, pričom Prijímateľ je identifikovaný ico://sk/46808965, ktorý údaj ičo zodpovedá aj označeniu odosielateľa odvolania podľa Potvrdenia o odoslaní podania ico://sk/46808965. Pokiaľ aj pri identifikácii právneho zástupcu žalovaného absentoval údaj _20069 tzv. sufix, bolo zrejmé, že právnomu zástupcovi bola elektronicky do jeho elektronickej schránky doručená zásielka obsahujúca rozsudok okresného súdu, tak došlo k doručeniu predmetného rozsudku a žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu využil svoje právo napadnúť rozhodnutie okresného súdu opravným prostriedkom, ktorý opravný prostriedok bol doručený včas a bol odvolacím súdom prejednaný. Uvedenou vadou tak nebolo zasiahnuté do žiadnych procesných práv žalovaného, pretože mal prístup k súdu.

31. K odvolaciemu dôvodu, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, krajský súd zvyrazňuje, že pre spôsob vedenia, dokazovania pred okresným súdom boli podstatné tvrdenia tak žalobcu, ako i žalovaného v spojení s Čl. 8 CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Krajský súd uvádza, že tvrdenia musia predchádzať dôkazom, čo však znamená, že v rámci prostriedkov procesnej obrany resp. procesného útoku sporová strana uvedie konkrétne tvrdenia, ktoré však musí preukázať označeným dôkazom. Ak sú súdu poskytnuté určité tvrdenia, potom tieto musí sporová strana preukázať vykonaným dôkazom. Teda dôkazom sa preukazujú tvrdenia sporovej strany, dôkazom sa však nenahrádzajú tvrdenia sporovej strany.

32. Pre posúdenie odvolacích dôvodov žalovaného a vyhodnotenie záverov prijatých okresným súdom v napadnutom rozsudku krajský súd primárne konštatuje nespornosť uzavretej zmluvy o nájme nebytových priestorov podľa zákona č. 116/1990 Zb. medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom, podľa ktorej v znení dodatku č. 1 prenajímateľ prenechal do užívania nájomcovi predmet nájmu, ktorým sú nebytové priestory - skladové priestory o výmere 504,26 m², voľná plocha o výmere 1 367,50 m², parcelné číslo 2100, k. ú. Y. M., voľná plocha, ktorá zmluva o nájme bola uzavretá na dobu určitú od 01.01.2019 do 31.12.2019 s dohodnutou výškou nájomného v zmysle čl. IV. nájmovej zmluvy.

33. Sporným aj v odvolacom konaní zostalo tvrdenie žalovaného, že si voči žalobcovi uplatnil zľavu z nájmu, z ktorého dôvodu žalobca nemá nárok na zaplatenie nájomného za mesiac november 2019, ako aj, že k skončeniu nájomného vzťahu došlo výpoveďou žalovaného, a to uplynutím jednomesačnej výpovede dňa 30.11.2019, a preto žalobca nemá nárok na zaplatenie nájomného za mesiac december 2019.

34. Tak ako už vyššie uviedol krajský súd, pokiaľ sa žalovaný bránil uplatnenou zľavou z nájomného, tak na túto obranu v konaní pred okresným súdom neposkytol nielen konkrétne, určité tvrdenie, teda kedy, v akom dátume vada nastala, kedy a akým spôsobom uplatnil oznámenie väd predmetu nájmu v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, ale ani relevantný dôkaz. Ani z výpovede konateľa žalovaného do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.08.2022 nebolo možné vyvodiť konkrétne tvrdenia, kedy v ktorom dátume, akým spôsobom a z akým obsahom mala byť uplatnená zľava z nájomného voči žalobcovi, s kým o takejto zľave z nájomného jednal. Ak žalovaný k odporu voči platobnému rozkazu doložil fotografie, tak tieto bez ďalšieho tvrdení nespôsobilosť predmetu nájmu na užívanie nepreukázali a len tvrdenie žalovaného, že žalobcu upozornil na nedostatky nebolo rovnako postačujúce. V tejto súvislosti je potrebné poukázať i na samotné rozpory v tvrdení žalovaného, ktorý na jednej strane v odpore uvádzal havarijný stav, konateľ žalovaného vo výpovedi uviedol, že cez leto 2019 začala opadávať omietka, zrútila sa jedna stena a kvôli tomu bol vypracovaný dodatok k zmluve, ktoré tvrdenie odporuje zneniu doloženého Dodatku zo dňa 29.6.2019 (na čl. 14), obsahom ktorého bola výlučne zmena čl. I. bodu 1., týkajúca sa zmeny výmery voľnej plochy a zmena čl. IV. bodu 1, 3, ktorá sa týkala zmeny výšky dohodnutého nájomného. Predmetný dodatok neobsahoval žiadnu okolnosť týkajúcu sa nespôsobilosti predmetu nájmu. Z uvedeného je potrebné súhlasiť s okresným súdom, že zmluvné strany v tomto dodatku dohodli zvýšenie nájomného, čo vylučuje, aby mal predmet nájmu vady, pretože v takom prípade by bolo skôr na mieste, aby dohodli zníženie nájomného. V tejto súvislosti zvyrazňuje krajský súd, že v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 116/1990 Zb. uplatnenie zľavy z ceny nájomného je zákonnou úpravou dané na ochranu práv nájomcu, a preto je v jeho záujme, aby tomu venoval náležitú starostlivosť. V opačnom prípade sa oslabí pozícia nájomcu, v danom prípade žalovaného vo vyvolanom súdnom spore, v ktorom sa následne bráni, že uplatnil zľavu z nájomného riadne a včas, ktoré konanie o tvrdenom uskutočnení takéhoto konkrétneho úkonu určitého a včasného nebolo preukázané. Len samotné doložené fotografie, ani výpoveď žalovaného bez poskytnutia konkrétnych určitých tvrdení potom obranu žalovaného nepreukázali.

35. Pokiaľ žalovaný namietal nesprávne posúdenie skončenia nájmu v zmysle jeho výpovede, tak odvolací súd súhlasí s výkladom čl. VI. zmluvy o nájme upravujúceho skončenie a zánik nájmu tak, ako ho uskutočnil okresný súd. Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že v bode 1. tohto článku bolo vyjadrené, že nájomný vzťah je dojednaný na dobu určitú a končí uplynutím dohodnutej doby nájmu dňa 31.12.2019 a okrem tohto dojednania bolo dohodnuté právo prenajímateľa túto zmluvu vypovedať z dôvodov uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 116/1990 Zb. a rovnako aj právo nájomcu v

zmysle tohto zákonného ustanovenia vypovedať zmluvu. V rámci bodu 1. však pre právo prenajímateľa a nájomcu zmluvu vypovedať z dôvodov podľa § 9 ods. 2 zákona č. 116/1990 Zb. nebola dohodnutá osobitná výpovedná lehota, a preto k bodu 1. sa viaže výpovedná lehota stanovená v § 12 zákona č. 116/1990 Zb., pretože v bode 1. nebolo dohodnuté inak. V bode 2. článku VI. nájomnej zmluvy bolo zmluvnými stranami dohodnuté právo prenajímateľa zmluvu vypovedať z dôvodov vyjadrených v písm. a) až e) a v druhom odseku tohto bodu bola dohodnutá výpovedná lehota jeden mesiac. Teda pokiaľ k právu prenajímateľa vypovedať zmluvu z dôvodov vyjadrených v písmenách a) až e) bola dohodnutá výpovedná lehota jeden mesiac, uvedené dojednanie bolo v súlade s § 12 zákona č. 116/1990 Zb.. V bode 3. čl. VI. nájomnej zmluvy bolo dohodnuté pre nájomcu právo vypovedať zmluvu bez udania dôvodu, s dohodnutou výpovednou lehotou dva mesiace od doručenia písomnej výpovede. Teda čl. VI. bod 1. nájomnej zmluvy obsahoval dojednanie týkajúce sa práva nájomcu vypovedať zmluvu z dôvodov v § 9 ods. 2 zákona č. 116/1990 Zb. bez dohodnutej výpovednej lehoty a potom platí výpovedná lehota vyjadrená v § 12 zákona č. 116/1990 Zb. a v bode 3. tohto článku pri práve vypovedať zmluvu bez udania dôvodu, zmluvné strany dohodli výpovednú lehotu 2 mesiace. Z uvedeného pokiaľ medzi stranami bolo nesporné, že žalovaný zmluvu vypovedal ku dňu 30.10.2019, avšak dôvod výpovede preukázaný v konaní pred súdom prvej inštancie nebol, potom správne okresný posudzoval plynutie výpovednej lehoty tak, že išlo o výpoveď bez udania dôvodu, v ktorom prípade platí výpovedná lehota 2 mesiace. Z uvedeného potom bol vecne správny záver okresného súdu o tom, že obrana žalovaného o uplynutí výpovednej lehoty v inom termíne ako k decembru 2019 preukázaná nebola. Bez vplyvu na plynutie výpovednej lehoty bolo tvrdenie žalovaného o tom, že predmet nájmu odovzdal už v mesiaci november 2019, keď na uvedené tvrdenie neprodukoval žiaden dôkaz. Odporuje tomu aj samotné tvrdenie žalovaného v podanom odvolaní, kde uviedol „...tak žalovaný bol nútený zostať v predmetných priestoroch až do roku 2020, kedy sa z priestorov vysťahoval“. Teda žalovaný aj v podanom odvolaní vyvolal spornosť v tvrdení o tom, kedy predmetné nebytové priestory, ktoré mu boli žalobcom poskytnuté na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov, vysťahoval.

36. Krajský súd uvádza, že v rámci tých dôkazov, ktoré boli vykonané pred okresným súdom nedošlo k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uvádza odvolací súd, že to bol žalovaný, ktorý pokiaľ tvrdil existenciu nároku na zľavu z nájmu a zánik nájomného vzťahu odlišne od žalobcu, tak bolo na ňom dôkazné bremeno tieto tvrdenia preukázať k čomu nedošlo. V súvislosti s dôkazným bremenom žalovaného krajský súd poukazuje na to, že dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé následky, ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí.

37. Krajský súd ani na základe odvolacích dôvodov nezistil, že by žalovaný hodnoverným spôsobom preukázal dôvodnosť svojej procesnej obrany, a to čo do základu, ako aj výšky.

38. Odvolací súd konštatuje, že ani jeden z vyjadrených odvolacích dôvodov žalovaného nebol relevantný, a preto nezaložil dôvod ani na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu, ani na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na nové konanie, a preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I/ a v závislom výroku III/, ktorý osobitnými odvolacími dôvodmi žalovaného napadnutý nebol, potvrdený, ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

39. Vo vzťahu k druhému výroku rozsudku krajského súdu, ktorým došlo k odmietnutiu odvolania žalovaného odoslaného dňa 20.10.2022 proti výroku II/ rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Cb/8/2021-77 zo dňa 10. augusta 2022, ktorým vo zvyšnej časti bolo konanie zastavené, krajský súd poukazuje na ustanovenie § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané a analogicky aj na judikované rozhodnutie RC 40/1993, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.07.1992 spisová značka 1Cdo/28/1992, podľa ktorého právnej vety „...právo na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nemá ten účastník, ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach“. Za analogického použitia citovaného judikovaného rozhodnutia napadnutý výrok II/ rozsudku okresného súdu, ktorým bolo vo zvyšnej časti konanie zastavené, nevyznel v neprospech žalovaného, a teda týmto výrokom nebol dotknutý na svojich právach. Z uvedeného žalovaný v tejto časti podaného odvolania nebol osobou oprávnenou na podanie

odvolania a v tejto časti jeho odvolanie bolo preto odmietnuté podľa § 386 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 v spojení s Čl. 4, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní so svojim podaným odvolaním voči výroku I/ napadnutého rozsudku žalovaný nebol úspešný a vo vzťahu k výroku II/ zavinil odmietnutie odvolania, a preto bolo odvolacím súdom rozhodnuté tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.